

אינה מכבָה תורה. אבל עבִירה מכבָה מצוֹה, ומאן דעבִיד עבִירה דמכָבָה מצוֹה דאייה נר, כי מכבָה נר דיליה, דאתמר בה (משליכ) נר יי' נשמת אדם מגופיה, והאי הוא בבוי, דאשׁתאָר גופא בחשׁובָא. והבי מאן דסליק שביבנְתא מאתָרָה, גרים לבָל העולם) בבוי וחשׁובָא לההוא אָתר. וחשׁובָא אייה עבִירה, (משליכ) ושְׁפָחָה כי תירש גְבִירָתָה.

וסליקו דמצוֹה מסטרא דעֲמֵי הָאָרֶץ, להוֹן מכבָה מצוֹה, לקיים בהוֹן, (شمואל א ב) ורשעים בחשׁך יָדָמו. אבל לנבי מָארִי תורה, לית ליה בְבִיה עוֹלְמִית, בהוֹן דנְהָרִין לְה בְכֶתֶה רְזִין דאורייתא, דאור ר' אַתְקָרִי. ומצות דאורייתא דמקיימין לְה רבָנוֹן, תורה אייה לנבייהו, לילָה ווּמָם לא תכֶבֶה עַלְיָהוֹן, בגין דמקיימין בה (יוושע א) והגית בו יוּמָם ולילָה.

ועשן דסליק מפומיאָה במלִי דאורייתא, אייה עַשְׁן הַמִּעְרָבָה, דמסדרין לְה, ומעריבין לְה לנבי בעלה, בנזון (במדבר ח) בהעלותך את הנרות, דאתמר בהוֹן להעלות נר תמיד. ובעשן המערבה וען הקטורת, דאורייתא עַשְׁן דילָה, יתער מלָבָא, לנבי חכמתא, דאייה במוֹחָא, בגין דעננָא. דאתערותא דעננָא מלָבָא, הָא הוֹא דכתיב (בראשית ב) ואָר יָעַלְהָ מִן הָאָרֶץ, ולבדת ושהשקה את כל פנֵי האדמה.

הבי יתער עַשְׁן, מבינה, דאייה בלָבָא, דאוקמה לנבייה, הילב מבין. וסליק לנבי חכמתה, דאייה (דף כ"ט ע"א) (נ"א במוֹחָא) במוֹחָא. (ומאן) ומאי עַשְׁן. (דעת) הָא, עמודא דאמצעיתא, דעת, לב מבין דעת.

לבדת דנחת עַשְׁן, חכמה לנבי בינה, דאיןון דא לשׁמאלא, ודא לימינָא. אייה נחת מלָא מאָבָא ואִמָּא, מלָא יְה-

לאוקרא עצים דאינון תלמידי חכמים, מסתרא דעת חיים, דאינון אברים דגופא, דתפונ ה' העצים ודי, לאוקרא לוֹן בשלחוין דאוריתא, דאתמר ביה (ירמיה כב) הלא מה דברי באש נאם זי. בשלחוין הניגר מצוה ברוחינו. ע"ב (קנ"ז ע"ב תנאים ואמוראים וכמו)

פקודא (שיך לדף ק"י ע"ב) להזכיר בכל יומא תמיד. ואבתראית להזכיר איש, והוא הוא רכתיב אש תמיד תוקד על המזבח לא תכבה. ואבתראית, תרומת הדשן. ואבתראית, קרבן גדר או גדרה. תנאים ואמורים, כל אלין תמיד. איינון מדות דקדושא בריך הויא, מצרכי למשהו לוֹן נייחא. ואף על גב הכל ספירן בלהו חד, מבל מקום, כל ספירה וספירה ממנה על שבתות זומניין זומניין טבין, וההיא מדת דשולטנותה דההוא זמנא, כל ספירן אהכלילו בה, ואתקראי או בלהו על שם ההיא מדת, בחסידם, בגבורות והבי בכל מדת.

ואית השבתת מלאה, בנזון שור,دائית ליה עול. וחמור, دائית ליה משאו. בין עול מלכות שמים, בנזון תפילין. בין עול מלכות עובdot בוכבים ומזלות, בפום עוזריהו, באליין זומיןאית לzon השבתת מלאה נייחא. מאן דלא אתעסב באורייתא ובפקודין,אית ליה עול מלכות עובdot בוכבים ומזלות. ומאן הדעת עסוק באורייתא ובפקודין,אית לzon עול מלכות שמים,

דאייה ה' בתרא, מלכות שמים אהكريאת.

על מצות אייה ודי, בגין דבה אהבריאו כל בריין השמייא וארעא, והוא הוא רכתיב, (בראשית ב) אלה תולדות השמים והארץ בהבראם. בה בראמ. וכבר ייתי שבת זיומ טוב, נחתת בגין הדיאו יד"ו, על ה', דאייה מלכות שמים נשמה יתירה,

וְאֵיתָו (שמות לב) חֲרוֹת עַל הַלוֹחֹת. אֲנָכִי בִּיצְיאַת מִצְרָיִם, וּפְרִישַׁת גָּדְפָּהָא עַל בְּרַתָּא, וְעַל מִשְׁרִין דִילָה, וְאֵיתָ לֹזֶן נִיחָא. וְאֵתָמָר בִּמְשִׁרִין דְסִמְאָלָל נִיחָשׁ, (דברים כח) וַיַּרְאֽוּ בְּלַעַמִּי הָאָרֶץ בַּי שְׁמֵי יְיָ נִקְרָא עַלְיָה וַיַּרְאֽוּ מִפְהָה, אֹתוֹ תְּפָלִין וְאֹתוֹ שְׁבָת, וְאֹתוֹ דִיוֹמִין טְבִין, וְאֹתוֹ בְּרִית בְּלַהו שְׁקִילִין.

וְאֵיתָ אֹתוֹ דְשַׁדְּיִי, דְאֵיתָו מִטְפָּרוֹזָן עַבְרָה, וּכְמָה עַבְדִּין תְּלִין מִגְיה, דְמִמְנָא עַל אַלְיִין דֻעְבָּדִין פְקוּדִין עַל מִנְתָּה לְקַבֵּל פָּרָם. מִטְפָּרוֹזָן וּמִשְׁרִין דִילָה מִמְנָן עַלְיִהוּ. בְּגִינִיְהוּ אֵתָמָר, (שמות כג) לְמַעַן יְנוּחָ שְׂוֹרֶךָ וְחַמּוֹרֶךָ וְעַבְרֶךָ וְאַמְתָּהָ. אֲבָל אַיִנָּן דֻעְבָּדִין פְקוּדִין שְׁלָא עַל מִנְתָּה לְקַבֵּל פָּרָם, אַיִנָּן בְּגִוִּי דְמַלְכָא וּמִטְפָּרָגִיתָא. וְאַיִנָּן בְּתָרִין וְתָגִין עַל רִישָׁא, דֻעְבָּדִין בְּיוֹמִין דְחֹול. בְּגִינִיְהוּ אֵתָמָר וְדַאֲשַׁתְמֵשׁ בְּתָגָא חַלָּף, וְהַזָּר הַקָּרֵב לְגִבְיִהוּ יוֹמָת. דְשְׁבָתּוֹת אַתְקָרִיאוּ לְגִבְיִ עַבְדִּין.

וּבְגִין דָא, אִם בְּבָנִים אִם בְּעַבְדִּים. אִם בְּבָנִים, דְאֵתָמָר בְּהַזּוּן (דברים יד) בְּנִים אַתָּם לִי יְיָ אֱלֹהִיכֶם. אִם בְּעַבְדִּים, (וַיָּקָרָא כה) בַי לֵי בְנֵי יִשְׂרָאֵל עַבְדִּים וְלֹא שָׁאֵר אָוְמִין. אֲבָל אַיִנָּן חַיְבָּיא דְלָא מִשְׁתְּדַלֵּין בְּאֹורִיתָא וּמִצּוֹת, וְלִיתְ עַלְיִהוּ עֹזֶל תֹּרֶה וְעוֹזֶל תְּפָלִין, וְשָׁאֵר פְקוּדִין, אַיִנָּן עַבְדִּין לְאוּמִין דְעַלְמָא, וּמִשְׁתְּעַבְדִּין בְּהָזָן בְּגִוּן (דברים ז) עַבְדִּים הַיִנּוּ לְפִרְעָה בְּמִצְרָיִם.

וְאֵגְרִי שְׁבָתּוֹת וִימִים טוֹבִים, אֵתָמָר בְּהָזָן וַיֹּצִיאָנוּ יְיָ אֱלֹהִינוּ. וַיַּתְקִים בְּהָזָן, (שמות כה) לְמַעַן יְנוּחָ שְׂוֹרֶךָ וְחַמּוֹרֶךָ, חַמּוֹר בְּתֹרֶה וּבְמִצּוֹת, וַיַּגְפֵשׁ בָּן אַמְתָּה וּבְהַמְתָּה, עַם הָאָרֶץ בְּהַמָּה אֲקָרֵי. וְלֹבֶתֶר הַיּוּלְגָרְמִיה תְּחוֹת אָדָם בְּתֹרֶה, יַתְקִים בְּיַהְיָה תְּהִלִּים לְאָדָם וּבְהַמָּה תֹּשִׁיעַ יְיָ. אִם הוּא בְּסָום דְרַכְבִּיב עַלְיָה מָאִירִה, וְסָבִיל לִיהְ, וְלֹא מִבְעַט בְּמָאִירִה.

ומאי סבילו דעם הארץ לתלמיד חכם. בגין, רתלמיד חכם ביום שבת ציריך איהו, דלית ליה מדיליה, וαι עם הארץ סביל ליה במומניה, ואתנהיינ ביה בפום רעוטיה לשפטשא ליה, ולאתנהנא בפקודין כפום רעוטיה, יתקיים ביה אדם ובמהות תושיע יי'. יושיע ליה משוד וגוזלה, יושיע ליה מפלאך המות, דלא שליט עלייה, וישחט ליה בסכין פנום דיליה. וכל מאן דשחית בסכין פנום, נבלא איהו, דאתמר ביה לבלב תשלייכון אותו, דאיהו סמא"ל.

ונפש רתלמיד חכם אתקריאת שבת מלכטה, נפש יתירה דשבת. וענג דיליה נשמת חיים, ורוח שכלי. ואינון נשמה יתירה, רוח יתירה, על נשמה ורוח ונפש, דאיןון עבדין, דשלטיין בגופא, דיומין החול. נשמה יתירה, נשמת כל חי, (רמב"ע) בתר בראש צדיק, דאיהו יום שבת. ובhai נשמה יתירה תהילל יה, דאיןון אבא ואימה, דעליה אמר, (ישעה סד) עין לא ראה אלhim זולתה, בגין דאיהו מרפה להעלת העלוות, דאיהו מכופה ולא שליט עלייה עינה, בגין דא עין לא ראהה. רוח יתירה, נהר דנפיק מעדן, מבין אבא ואימה. ומהלכו חמיש מאה שניין, ומתי לשתי תאה דאיהו צדיק. להשכות את הגן, דאיהי נפש יתירה, מלבות.

נשמה דשלטא ביomin החולא, על עבד יי', איהי מבסא הכבוז. במא דאוקמוד (דף כ"ט ע"ב) מארי מתניתין, כל הגשות גוזרות מתחת פפא הכבוז. ורוח דשלטא ביומי החול, על עבד יי', איהי מעבדא דמלכא מטטרו"ז, בליל שית סדרי משנה, ואיהי יש מעלות לבסא. ונפש דשליט בחול, איהי מבסא דין, סנדלפו"ז, תבלת שבעיות, במעשה לבנת הספר. אבל ברתא

דָמְלָבָא. בַּפֶּסֶח, אֵיהִ נְפָשׁ הַשְׁכְּלִית, לַיְלָ שְׁמֹרִים, מֵצָה
שְׁמֹרָה, וְרוּחַ שְׁמֹרָה לְקַבְּלִיהַ אֵיהִ יוֹם טוֹב, וְאֵיהִ יוֹם שְׁבָת,
זָכָר וְשָׁמֹר. בְּגַנְיַן דָאִיהִ אֲצִילוֹת מְטֻלָּכוֹת.

וְהַכִּי תַּלְמִידִי חַכְמִים, בְּנוֹי דָמְלָבָא וּמַטְרוֹנִיתָא, אַתְקְרִיאוֹ
שְׁבָתוֹת וִימִים טוֹבִים, וְלִיתְ לוֹן מַדְלָהּוֹן, דְלָאו אִינְנוּן בְּעַלִי
מַלְאָכָה, כַּשָּׁאָר עַבְדִּין בְּנוֹי דְחַוְלִין. אָגָרָא דְלָהּוֹן בְּעַלְמָא דֵין,
וּבְעַלְמָא דָאָתִי, לְעַנְגָּא לוֹן בְּכָל מִינִי מְאָכָל וּמִשְׁתָּה, וְלְאַוְקָרָא
לוֹן בְּלִבּוֹשִׁין שְׁפִירִין, בְּגַנְוַנָּא דְשָׁבָת, דָאַתְמָר בֵּיהַ, בְּבִדְחוֹ
בְּכִסּוֹת נְקִיהָ. בֶּל מָה דַעֲבָד בֵּר גַּשׁ לְשָׁבָתוֹת וִימִים טוֹבִים, אִית
לְמַעְבָּד לוֹן.

וּמְאָן דְמַחְלֵל שָׁבָת חַיְבָ סְקִילָה. וְהַכִּי מְאָן דְאַשְׁתְּמַשׁ בְּתִגְאָ,
חַלְאָ. וְהַכִּי הוּא הַמְשַׁתְּמַשׁ בְּמַי שְׁשׁוֹנָה הַלְּכֹות, דְמַחְלֵל
תוֹרָתְהָ. וּבָל שְׁבַן הַמְבֹזהַ לֵיהַ, בָּאִילּוּ מְבֹזהַ שָׁבָתוֹת וּמוֹעֲדוֹת.
וְאַוְקָמָוָה מְאָרִי מַתְנִיתִין, בֶּל הַמְבֹזהַ אַתְ הַמּוֹעֲדוֹת, בָּאִילּוּ בּוֹפֶר
בְּעִיקָּר.

וּבְגַנְוַנָּא בֶּל מָאַנִי בֵּית הַפְּקָדָשׁ וְאַתְקְרִיאוֹ קָדָשׁ, הַכִּי בֶּל אִינְנוּן
דְמַשְׂמֵשִׁי תַּלְמִידִי חַכְמִים, אַתְקְרִיאוֹ קָדָשׁ. וְתַלְמִידִי
דָרְבָּן דְאִינְנוּן לְקַבְּלָ אֲבָרִים דְנוֹפָא, אַתְקְרִיאוֹ קָדָשׁ קָדְשִׁים. וְרֹאָז
דְמַלָּה קָא רְמִיו בְּהּוֹן, (שְׁמוֹת כָּה) וְהַבְּדִילָה הַפְּרָכָת לְכָם בֵּין הַקָּדָשׁ
וּבֵין קָדָשׁ הַקָּדְשִׁים. וּמַטְרוֹזָן, אַתְ וּמְשִׁרְיָן דִּילָה, צְרִיבִין
לְקַרְבָּא לוֹן קְרַבְנָא קָדָם יְיָ בֶּל לִילִיאָ.

עֲשֵׁיהָ לְקַבְּלָ עַלְיהָ עֹלָל מְלֻכּוֹת שְׁמִים, דָא קַבְּלָת יִסְוִרִין דְעֲנִיוֹת
לְתַלְמִיד חַכָּם אֵיהִו מַעַת לְנוֹפָא דְבָעִירָן. דְמַזְוַנָּא
דְאָוְרִיתָא, אֵיהִו מְזַוְנָא דְנִשְׁמַתָּא וּרוֹחָא וּנְפָשָׁא שְׁבָלִים, דְאִינְנוּן
בְּהָן לְוִי וּיְשָׂרָאֵל. בְּהָן בֵּיהַ יְיָ, חַכְמָה וּדָאי. לְוִי, בֵּיהַ הָ, תְּבִונָה.

יִשְׂרָאֵל, בֵּית הַעֲתָה, וְדֹא וְ/ נִפְשָׁת יִתְּרָה, הַי' בְּתַרְאָה, רַמְ"ח מִצְוֹת
עַשְ׈ה וְשַׁמְ"ה לֹא תַעֲשֶׂה. וְתוֹרָה דָא אָדָם, הַדָּא הוּא דְבַתִּיב,
(בְּמִדְבָּר יְט) זֹאת הַתּוֹרָה אָדָם. וְדֹא בְּלִיל שֶׁמְאָמֵרְשָׁ, יוֹדְהַי' אָ
וְאָזְהַי'. הָאֵי אֵיהוּ אֲוֹרִיִּתָּא מִזְוְנָא לְאָדָם, בְּדַי' אַגְּפִין דִּילִיה.
מִזְוְנָא דְבָעִירָן, נְהָמָא וְחַמְרָא וּבְשָׁרָא, וְכָל מִינִי פִּירָות, (קְהַלְתַּז)
וְהַלְעָמָת וְהַעֲשָׂה דָּאָלְהִים.

וְצִרְיךָ בֵּר נְשָׁה, לְקַרְבָּא בְּכָל לִילְיָא, קְרַבְנוּ נִפְשָׁא וְרוֹחָא וּנְשָׁמְתָא
דְבָעִירָן, קְדָם יְיָ. וַיְתַוְּדָה בְּכָמָה מִינִי וְדוֹיִין, וַיַּסְלַק לֹזַן
בְּמַחְשְׁבַתְיָה, קְרַבְנָא קְדָם יְיָ. לְאַפְקָא לֹזַן בְּקְרִיאָת שְׁמָעַ, (בְּלֹב
אַחֲד) לְקָמִי קְיֻדָּשָׁא בְּרִיךְ הָוּא, וַיַּפְיקֵךְ רֹוחָה דְדַפְּיָק בְּעַרְקִין
דְלָבָא. נִפְשָׁת, יְבּוּן בְּשִׁרְפָּתָה, וּבְשִׁחְיִיטָה, וּבְנִיחִירָתָה, דְהָוּ
נְחִירִין בְּהַנִּיאָ, הַדָּא הוּא דְבַתִּיב וּמַלְכֵךְ אֶת רַאשׁוּ מִמּוֹל עַרְפּוֹ
וְלֹא יְבִדֵּל. וְהִיּוּ חֲנָק. וְתַלְתָּא מִיתּוֹת אַלְיָן, הָוּ בְמַרְחָה סְוִמְקָא,
יְרוֹקָא, אַוְכָמָא. דְאַיְנוֹן בְּפָבָד בְּמַרְחָה בְּטַחְוָל, וְאַיְנוֹן בְּתִלְתָּה
קְלִיפִין דְאַגְּזָא.

וְקוֹדֶם דָא, יְתַקֵּן מִזְבֵּחַ אֲבָנִים, וַיְבּוֹנֵן לְמַעֲבָדָה סְקִילָה, מַפְרָה
חוּוָרָא, דְשִׁלְטָת בְּכָנְפִי רֵיאָה, בְּאַיְנוֹן סְרָכּוֹת דְאַלְיָן
בְּעִירָן תְּפָסִין תִּמְןָן. וְנִחְיָתָא אַשָּׁא תְּבִלָּא, וַיִּשְׁצֵי לֹזַן, וַיְהִזְוּן חִיוּוֹן
וּבְעִירָן וְעוֹפִין דְכִיּוֹן, לְקַרְבָּא לִיְיָ, וּלְשְׁרִיאָ שְׁמִיה עַלְיִיהָ
בְּהָהָוָא וּמְנָא יְתַקְיִים בְּהָג, (דְבָרִים י) וְאַתָּם הַדְּבָקִים בְּיַיִי אֱלֹהִיכֶם
חִיִּים. וַיְהִזְוּן בְּסָופִיא דְרַכְיִב מְאֵרָה עַלְיִיהָ, הַדָּא הוּא דְבַתִּיב,
(חֲבָקָוק ג) בַּי תְּרַכֵּב עַל סּוֹסִיך מְרַבְּבוֹתִיך יְשֻׁועָה, וּבְהָהָוָא וּמְנָא
(תְּהִלִּים ל) אָדָם וּבְהָמָה תּוֹשִׁיעָה יְיָ.

וְתָא חֹזֵי אֵיהוּ שְׁקִיל לְכָל מְאֵרִי תּוֹרָה, וְהַכִּי צִרְיךָ לְמַהְוִי שְׁקִיל
גְּרָמִיה מְסֻטָּרָא דְאֲוֹרִיִּתָּא, וּמְסֻטָּרָא דְאָבָרִים דְגַנְפָּא, צִרְיךָ

למְשֶׁךְ גְּרֵמִיה לְכָל עַמִּי הָאָרֶץ. בָּמָה דָאָוְקָמוֹת מְאַרְיִ מִתְגִּנִּיתִין, לְעוֹלָם יַרְאָה אָדָם עַצְמוֹ, בְּאַלְוָן בְּלַעַל הַעוֹלָם בְּלַו תָּלוּי בּוֹ. וַיְבּוֹין בְּנֶפֶשְׁיָה וּבְרוּחָה וּבְגַנְשָׁמָתִיה, לְמַעַבְדָּר לֹזֶן קְרַבְנִין, עַם בְּלַבְנִין עַלְמָא. וַיַּקְוִידֵשָׁא בְּרִיךְ הוּא מְצֻרָּפָה מְחַשְּׁבָה טוֹבָה לְמַעַשָּׂה. וּבְדָא אָדָם וּבְהַמָּה תּוֹשִׁיעַ יִי. כְּמוֹ בְּלַהֲוָתָן תְּנָאִין וְאַמְוֹרָאִין לְגַבְיוֹת, וְאָמְרוּ בְּלַהֲוָ בְּקַלְאָ תְּדָא, אַנְתָּה הוּא רְעֵיא מְהִימָּא, דָאִית לְדָרְשָׁו לְמַעַבְדָּר בְּלַדָּא, דָאַנְתָּה שְׁקִיל לְכָל יִשְׂרָאֵל, וּבְגַנִּין דָא שְׁלָחָה לְדָקְשָׁא בְּרִיךְ הוּא בְּגַנִּיהָו. (ע"ב רועיא מהימנא)

תוספתא

(ויקרא) זאת תורה העולה. אמר רבי חייא, האי קרא אוקימנא ליה בהאי גוננא, זאת תורה: דא בנסת ישראל. העולה דא מחשבה רעה, דאייה סלקא על רעوتא דבר נש, לאסתאה ליה מאירה דקשוט. היא העולה: היא דסלקא ואסתאה ליה לבר נש, בעי לאוקדא ליה (דף ל' ע"א) בנורא. בגין דלא יתהייב ליה זובחת לאסתאה, ובגין כה על הטענה כל הלילה. מאן לילא. דא בנסת ישראל, דאייה זאת לאתרכאה בר נש מהוואר עוטה.

על מוקדה, בגין דנהר די נור איהו אחר לאוקדא, לבל איןנו דלא קיימי בקיומיה, הָא עַלְיָן לֹזֶן בְּהַהְוָא נֹרָא דְלָיק ומעברי שלטנייהון מעולם. בגין דלא תשלוט (ס"א אצתראך) על מוקדה כל הלילה, ואתרכפִיא ולא שלטה. (ע"ב Tosfeta)

כתיב (מלכים א יט) וְהַפְּה יִי עַבְרָ וְגֹו וְרוֹחַ גְּדוֹלָה וְחַזְקַה וְגֹו. רוֹחַ גְּדוֹלָה דאמָרָן, וכתיב לא ברוח יי'. ואחר הרוח רעש דכתיב, (יחזקאל ג) וְתַשְׁאַגְנִי רֹוח וְאַשְׁמָע אַחֲרִי

קֹל רָעֵשׁ גָּדוֹל. הַרְיָה רָעֵשׁ אֲבָתְרִיהָ דָרוֹתָה. וַאֲחַר הַרְעֵשׁ אֲשֶׁר, דָא הַוָּא דְכִתְיבָּ (דְנִיאָל ז') נָהָר דֵי נָוָר בְּגִיד וַנְפָק מִן קְדֻמּוּהִי וְגוֹ.

רַבִּי יִצְחָק אָמַר וְהִיְינוּ דְכִתְיבָּ, (יְחֹזָקָא ל' א) וְדָמוֹת הַחַיּוֹת מְرַאֵיָהּ פְּגַחְלִי אִישׁ בּוּעֲרוֹת בּוּמְרַאֵה הַלְּפִידִים הַיָּא מִתְהַלֵּכָת בֵּין הַחַיּוֹת וּבְגַהָה לְאִישׁ וּמִן הַאִישׁ יַוְצֵא בָּרָק וַאֲחַר הַאִישׁ קֹל דְמַמָּה דְקָה. קֹל דָא, קֹל בְּתָרָא, דָהִיא דְמַמָּה, דְלִית לָה מַלְהָ פְּרַטָּא, אֶלְאָ הַיָּא דְמַמָּה מְגַרְמָה. וּכְדָ מְתַבְּגַשְ׀י עַלְהָ, הַיָּא אֲשַׁתְמָעַ בְּכָלָהוּ עַלְמָיִן, וּבְכָלָהוּ מְזֻדּוּעַי מְבָה. דְמַמָּה דְקָה, אַמְאִי הַיָּא דְקָה. בְּגִין (ס"א דָאִיהִי) (דָאִתְיָא) זְעִירָא מְפָלָא.

רַבִּי חַיְיאָ אָמַר, אִישׁ תָּמִיד תַּוְקֵד עַל הַמְזֻבָּח לֹא תַכְּבֵה, דָא אֶשׁוּ דִיְצָחָק. דְכִתְיבָּ, (בראשית כב) הַנֵּה הַאִשׁ וְהַעֲצִים, וְהִיְינוּ אִשׁ תָּמִיד, דְקִיְימָא תַדִּיר. וְהַעֲצִים, אַלְיַן עֲצִים דְאַבְרָהָם, דְכִתְיבָּ וּבְעָרָעַלְיהָ הַפְּהָנָעָן עֲצִים בְּבָקָר בְּבָקָר.

תְּבּוֹן, מַאֲשָׁא דִיְצָחָק נְגִיד וּמְטִי לְהָאִי מְזֻבָּח, וַנְפִיק גּוֹמְרָא חַד לְסֶטֶר מְזֹרֶת, וּגּוֹמְרָא חַד לְסֶטֶר מְעָרֶב, וּגּוֹמְרָא חַד לְסֶטֶר צָפֹן, וּגּוֹמְרָא חַד לְסֶטֶר דָרוֹם, לְד' זְוּוִיִּין דְמַדְבָּחָא, וּבְהַנָּא אֲסַחֵר לְה לְד' זְוּוִיִּין.

בְּמַדְבָּחָא (ס"א בְּמַזְרָח) אִית בְּבָשׂ חַד, בְּדִרגָּין יְדִיעָן. וְדִרגָּא

תתאה, מטי ובוחית לתחומה עלאה, מגו שית חד.
ובשעתא דאיפון גומריין מטו לד' זווין, חד זיקא אתער
ובוחית לההוא תחומה עלאה.

ובהויא אחר, אית חיילין דאמרי קדוש, בקהל
רב עלאה. ומטרא אחרא אמרי קדוש, בקהל
בעימotta עלאה. ומטרא אחרא, חיילין אחרבין דאמרי
קדוש. וכן לד' זווין. שית מה אלף רבעון חיילין בכל
זוויניא אשתח, וועליהו חד ממנא, וכלהו מתלבשי
אפודא, וקיימי לסדרא פולחנא דמדבחא לקלתאי.
באתר אחרא משתכח' גלגלי ימא דנהמין, ובוחתין
בדרגין ידיען, ותמן חיילין אמריון בקהל
בעימotta, (יהוקאל ג) ברוך כבוד יי' ממקומו. וכלהו משבח'י
בשירתא, ולא משתכח' ביממא ובליליא, וכלהו מסדרי
שבחא בקהל בעימotta.

באתר אחרא, משתכח' חיילין חיילין, קיימיין בדחלילו
בזיע ברחת, כמה דאת אמר (יהוקאל א) ונגה להם
ויראה להם. (ונגה להם ויראה להם). וכלהו מסתכל'י לגבי ההוא
מדבחא דלעילא.

ובשעתא דמטי אשא דיצחק על גבי מדבחא, כמה
זיקין סלקין ובחתין לכל עיבר, ומתלהטין
מניהו, כמה תקיפין מארי דחילא, גיברין דעלמא.

וְאֶלְמָלָא דְכֹהֶנָּא קָאִים עַל מִדְבָּחָא, וּמִסְדָּר אֲעֵין, לֹא
יָכַיל עַלְמָא לְמַיקָּם קָמִיהָנוּ. מְאַלְיָן גּוֹמְרִין וּזְיִקְיָן
דְנֶפְקָיִן, מְתַלְהָטָן גְבִיהָן דְאִינְנוּ חִיוּן, בִּמְהָ דָאָת אָמָר
וְדָמוֹת הַחַיּוֹת מְרַאֵיָם כְגַחְלִי אָשׁ בּוּעָרוֹת פְמַרְאָה
הַלְּפִידִים.

מְסֻטָּרָא דִימִינָא דְאִינְנוּ חִיוּן, אַתְעַר רֹוחָא חָדָא
מְלָעִילָא, בְשִׁיבָה וִיתִיב בְהַהוּא אֲשָׁא,
וּמְתַלְהָטָא וּמְתַבָּסָמָא, וְלֹהִיט, וְשִׁכְיָה בְזִוּוֹא יְקִירָא,
וּנְהִיר לְכָמָה חִילִין דְקִיְמִין בְסֻטָּרָא דִימִינָא. מְסֻטָּרָא
דְשָׁמָאלָא, אַתְעַר רֹוחָא אַחֲרָא תְקִיפָא, מְתַבָּר טְנָרִין,
וּבְשִׁיבָה (ס"א וִיתִיב) בְהַהוּא אֲשָׁא, וְאַתְתַּקְפָּה וְאַתְגָּבָר. כְּדִין
אַתְלַבְשָׁ מְגִיה הַהוּא רֹוחָא דְמְסֻטָּרָא דְשָׁמָאלָא, וּנְהִיר (ס"א
וְלֹהִיט) לְכָמָה חִילִין דְקִיְמִין לְהַהוּא סְטָר. וּכְن לְאַרְבָּע
סְטָרִין, לְד' מְשִׁרְיִין. וּכְלֹהוּ מְתַבָּסָמָן בְשִׁעַתָּא דְכֹהֶנָּא
סְלִיק עַל מִדְבָּחָא.

אָמָר רַבִּי אָבָא תְרֵין מִדְבָּחָא נְאִינְנוּ לְתַתָּא, וְתַרֵּין
לְעִילָא. חָד פְנִימָה דְכָלָא, (דף ל' ע"ב) דְמַתְקָרְבָ בִּיהָ
קְטָרָת פְנִימָה, וְדָקָה. קְשׁוֹרָא דְמַהְיִמְנוֹתָא, וּכֹהֶנָּא
עַלְהָה מְפָלָא, אַתְקָשָׁר (נ"א אַקְטָר) קְטוּרָתָא דָא, בְקְשׁוֹרָא
דְמַהְיִמְנוֹתָא, וְדָא אַתְקָרִי מְזֻבָּח הַזָּהָב, וּמְהָכָא אַתְקָטָר
וְאַתְקָשָׁר קְשָׁרָא דְמַהְיִמְנוֹתָא, בְחָד קְשָׁרָא. וְחָד מִדְבָּחָא

אחרא, ואקרוי מזבח הבחשת, וקדא הווא לבר, (רבربא עלאה) ומיכאל השר הגדול, מקריב עלייה קרבנא ביחס דקודשא בריך הווא. ולתתא, מזבח הזבח, ומזבח הבחשת, בקדא קטרת. ובקדא חלבין ואמורין.

ועל דא כתיב, (משלו כז) שמן וקטרת ישמה לב. ולא כתיב שמן וחלבין ואמורין ישמה, אף על גב דאתבسمויתא דרויגזא ודינא איבונ. אבל שמן וקטרת, חדותא דכלא איה, ולא מפטרא דרויגזא ודינא. וקדא מדברה דאייה פנימה דקטרת (ס"א דאינון פנימה דקטרת) דקהה, בדקותא דכלא, בקשרירא דמיהימנותא, אקרוי קול דממה דקהה, ו בגין דאייה מדברה פנימה, דאתקשר בקשרירא דמיהימנותא.

MDBHAA אחרא, אקרוי מזבח החצון. ובנימה אקרוי מזבח יי'. אחרא, אקרוי מזבח הבחשת, כמה דאת אמר (מלכים א, ח) מזבח הבחשת אשר לפני יי' קטן מהכיל וגוו. רבבי יוסי אמר מהכא, (דברים לג) וכליל על מזבחך, תורי. וכתיב על מזבחותך לרצון.

רבי אבא (אחא) אמר, כתיב (שמות יז) ויבן משה מזבח וגוו, לקלבל ההוא פנימה בנה הא, ועל דא אתקרי יי' נפי. מהו נפי. דרשيم רשים דאת קיימה קדיישא. דבשעתא דעמלק אתה לא עברא הא רשים קדיישא

מגיהו דישראל, האי מזבח קיימא לךליות נוקמא
ההוא נוקמא דעת קיימא, ועל דא אתקרוי (ויקרא בו) חרב
נוקמת נוקם ברית. ודא אתקנת להו לישראל רשיימה
קדישא. ומשה בנה לך לקל האי מזבח, וקרוי ליה יי' נפי.
ודא הוא מזבח פנימי, (מלכים א, יט) קול דממה דקה.

ועל דא אש תמיד תוקד על המזבח וגוו', אש דאשתח
תדרא. ומאי איהו. אשא דיצחק. וכדין, שמא דא,
אדנ'. וכד יסדר עליה כהנא איבון עין, אtabスマ
בשםא, וקריגנו לה בשמא דרhamyi, יי', וקריגנו לה בשמא
דא. ולזמנין קיימה בגונא דא, ולזמנין קיימה בגונא
דא. רבינו שמעון אמר, תרי הו, ופנימה קיימה על
ההוא דלבר, ומנה אthon, ואתקשרה דא בדא.

(ויקרא ו) זה קרבן אהרון. רבבי חזקיה פתח, (תהלים כמה) צדיק
יי' בכל דרכיו וחסיד בכל מעשיו. צדיק יי' בכל
דרך, הא תגינן, כמה אית לו לבני בשא לאסתכלא
ביקרא דמאריהון, ולא יסטו מארחיהו לבר. דהא בכל
יום ויום דינה תלוי בעלה, בגין דעלמא על דינה
אתברי וקיימה.

ועל דא, בעי בר נש לאסתمرا מחוובי, דלא ידע זמנה
דקינה שריא עלו. יתרוב בביתה, דינה שריא
עלו. נפק מביתיה לבר, דינה שריא עלו. ולא ידע אי

יתוב לביתה אֵלֹא. נִפְיק לארחא, על אַחַת כָּמָה
וכמָה, דְּהָא כְּדִין דִּינָא בְּפֶקָא קְמִיה, הְדָא הוּא דְכַתִּיב,
(תהלים פה) צְדָק לְפָנָיו יְהִלֵּךְ. בְּגִין כֵּה, בְּעֵי לְאַקְדָּמָא
וּלְמַבְעֵי רְחִמֵּי קְמִי מְלֻכָּא, בְּגִין דִּישְׁתּוֹב מִן דִּינָא,
בְּשַׁעַתָּא דְשִׁרְיָא בְּעַלְמָא. דְּהָא כָּל יוֹמָא וַיּוֹמָא שְׁרִיאָ
דִּינָא בְּעַלְמָא, הְדָא הוּא דְכַתִּיב, (תהלים ז') וְאֵל זֹועֵם בְּכָל
יּוֹם.

הַשְׁתָּא אֵית לְמִימָר, הָא תְּגִינָן, וְאַתְעַרוּ חֶבְרִיִּא, אֵל
בְּכָל אַתְרַ חֶסֶד הוּא, כָּמָה דָאַת אָמֵר (דברים י) הָאֵל
הַגָּדוֹל, וְדָא בְּהִירֵי דְחַכְמָה עַלְתָּה, וְאֵת (קִי"ט ע"ב) אָמַרְתָּ
וְאֵל זֹועֵם בְּכָל יוֹם, שְׂבִיק קָרָא כָּל אֲלֵין שְׁמָהּן, וְאַחַיד
בְּהָאֵי, אֵי הָכִי לֹא קִיְמִין מִילִי. וְעוֹד, דְכַתִּיב, (ישעיה ט)
אֵל גָּבוֹר, אוֹ נֹקִים לֵיה דִינָא, אוֹ נֹקִים לֵיה רְחִמִּי.
אֶלְאָ הָכִי שְׁמַעַנָּא, חִיּוּבֵי מְהֻפְכֵי רְחִמִּי לְדִינָא. דְלִית
לְךָ בְּכָל אַיִלּוֹן כַּתְרִין עַלְאַיִן דְמַלְכָא קְדִישָׁא, דְלֹא
כְלִילָן רְחִמִּי בְּדִינָא, וְדִינָא בְּרְחִמִּי. וְתִיּוּבֵי, מְהֻפְכֵי
רְחִמִּי לְדִינָא.

אָמֵר לֵיה רַבִּי יְהוֹדָה, שְׁפִיר בְּהָהּוּא דְכַתִּיב אֵל גָּבוֹר,
אֶלְאָ אֵל זֹועֵם בְּכָל יוֹם מָהוּ, דְּהָא בְּכָל יוֹמָא
וַיּוֹמָא קִיּוֹמָא בְּדִינָא, בֵּין דְבָנֵי עַלְמָא זְפָאַיִן, בֵּין דְלֹא
זְפָאַיִן. לֹא הָוֹה בִּידֵיה, אַתוֹ שְׁאַילָו לֵיה לְרַבִּי שְׁמַעַון.

אמֶר לוֹן, וְדֹאי אֵל זֹעֲם בְּכָל יוֹם, וְהִיא אוֹקְמוֹתָה חֶבְרִיָּא,
לוֹמְגִין הוּא דִּיבָּא, לוֹמְגִין הוּא (ד"ג י"א ט"א) רְחִמִּי. אֵי זֶפְאַיִן,
בְּנֵי עַלְמָא, הָא אֵל קִיִּמָא, וְהָא חֶסֶד. וְאֵי לֹא זֶפְאַן,
הָא אֵל קִיִּמָא, וְאַקְרֵי גָבָור, וְעַל הָא קִיִּמָא בְּכָל יוֹמָא.
אַבְלָל מֶלֶה שְׁפִירָה הוּא, אֵל בְּכָל אַתָּר, בְּהִירוֹ (רְבָ) דְּחִכְמַתָּא
עַלְאָה הוּא, וְקִיִּמָא בְּקִיּוּמִיה בְּכָל יוֹמָא, דְּכַתִּיב,
(טהילים נב) חֶסֶד אֵל בְּכָל הַיּוֹם. וְאַלְמָלָא דְּהָאֵי אֵל אַתְעַר
בְּעַלְמָא, לֹא יְכַיל עַלְמָא לְמִיקָם אֲפִילּוֹ שְׁעַתָּא חֶדָא,
מִקְמֵי דִּיבִּין תָּקִיפִין דְּמַתְעָרִין בְּעַלְמָא בְּכָל יוֹמָא, הָא
הָוּא דְּכַתִּיב, (בראשית ב) אֱלֹהָה תּוֹלְדוֹת הַשָּׁמִים וְהָאָרֶץ
בְּהַבְּרָאָם, אֵל תָּקִרֵי בְּהַבְּרָאָם, אַלְאָ בְּאַבְרָהָם,
בְּאַתְעַרְוֹתָא דְּאַבְרָהָם קִיִּמי, וּכְדֹ אַתְעַר אַבְרָהָם
בְּעַלְמָא, כֹּל אַיְבּוֹן דִּיבִּין דְּמַשְׁתְּבִיחָי בְּכָל יוֹמָא וְיוֹמָא דְּחֵי
לְהֹו לְבָר, וְלֹא קִיִּמְין קִמְיה.

הָאֵהָא הָוּא דְּכַתִּיב, וְאֵל זֹעֲם בְּכָל יוֹם, גּוֹעֲם, אוֹ זֹעֲם
בְּכָל יוֹם, לֹא פְתִיב, אַלְאָ זֹעֲם. בְּכָל יוֹמָא וְיוֹמָא
דְּדִינָא אַשְׁתְּבָחָה, דְּחֵי לוֹן לְבָר, וְקִיִּמָא הָוּא וּמְבָסָם
עַלְמָא, הָאֵהָא הָוּא דְּכַתִּיב, (טהילים מב) יוֹמָם יָצֹה יְיָ חֶסֶד.
וְאַלְמָלָא הָאֵי, לֹא יְכַיל עַלְמָא לְמִיקָם אֲפִילּוֹ רְגֻעָא
חֶדָא. וְעַל הָא כֹּלָא קִיּוֹם בְּגִינִיה דְּאַבְרָהָם.
וְהָאֵי דְּכַתִּיב אֵל גָבָור, לֹא דְאַיְהוּ גָבָור, אַלְאָ הָאֵי קְרָא

רְמֵזׁ הוּא דָקָא רְמִיזׁ לְאַבָּהוֹן, וּרְמִיזׁ הוּא דָקָא רְמִיזׁ
לְמַהֲיִמְנוֹתָא עַלְּאָה קְדִישָׁא, דְכַתִּיב (ישעיה ט) פֶלֶא יוּעַץ אֶל
גָּבָור אָבִי עַד שֶׁר שְׁלוּם. פֶלֶא, דָא חַכְמַתָּא עַלְּאָה, דָהִיא
פֶלֶיהָ וְאַתְּכִסְיָא מִפֶלֶא, כַּמָּה דָאת אָמֵר (דברים יז) בַּי יְפַלֵּא
מִפְךְ דָבָר. יוּעַץ, דָא הוּא בַּהָר עַלְּאָה דְנָגִיד וְנָפִיק, וְלֹא
פְּסֻקָא, וְדָא יוּעַץ לְכָלָא, וְאַשְׁקֵי לְכָלָא.

אֶל דָא אֶבְרָהָם, כַּמָּה דָאוּקִימְנָא הָאֵל הַגָּדוֹל. גָבָור, דָא
צְחָק, דְכַתִּיב הַגָּבוֹר. אָבִי עַד, דָא יַעֲקֹב, דָא חַדִּיד
לְהָאֵי סְטָרָא וְלְהָאֵי סְטָרָא, וְקִיְמָא בְקִיּוֹמָא שְׁלִים. שֶׁר
שְׁלוּם, דָא צְדִיק, דָא יְהוָה שְׁלָמָא דְעַלְמָא, שְׁלָמָא
דְבִיתָא, שְׁלָמָא דְמִטְרוֹנִיתָא.

אָתוֹ רַבִּי חִזְקִיָּה וְרַבִּי יְהוֹנָדָה, וְנִשְׁקָוּ יְדוֹי. בְּכוֹ, וְאִמְרֵי
זְפָאָה חֹולְקָנָא, דְשָׁאִילָנָא הָאֵי. זְפָאָה הוּא דָרָא,
דָאת שָׁאָרִי בְגּוּוּיָה.

אמֵר רַבִּי שְׁמַעוֹן, כתיב. זֶה קָרְבָּן אַהֲרֹן וּבָנָיו אֲשֶׁר
יִקְרִיבוּ לִיְיָ. תֵא חִזֵּי, חִיְיבִי עַלְמָא, גַּרְמִין לִיה
לְקוֹדֵשׁ אֶבְרִיךְ הוּא, לְאֶסְתְּלָקָא מִבְּגָשָׂת יִשְׂרָאֵל. הָדָא
הוּא דְכַתִּיב, (משל ט) אִישׁ תְּהִפּוּכּוֹת יִשְׁלַח מְדוֹן וְגַרְגָּן
מִפְרִיד אֱלֹהָה. מְאֹן הוּא אֱלֹהָה. דָא קוֹדֵשׁ אֶבְרִיךְ הוּא
(דָא יְהוָה אֶלְוֹפוֹ שֶׁל עַולְם), כַּמָּה דָאת אָמֵר, (ירמיה ג) אֱלֹהָה בְּעִירִי

אתה. ואיבון (חיבבי) מפרישין לזואת מזחה, דאייהו שלמא דביתה, ואיבון זוניגא חדא.

אתא אהרן קדישא ובנוו, ועל ידייהו מתקרבין תרוויהו, איזדווג זה בזאת. הדא הוא דכתיב, (ויקרא טז) בזאת יבא אהרן אל הקדש. זה קרבן אהרן ובנוו. ואיבון מזוגי למילפא קדישא עלאה במטרוניתא, ועל ידייהו מתברכאנ עלאין ותתאיין, ומשתבחין ברכאנ בכלהו עלמין, ואשתכח כלל חד בלא פרודא.

ואי תימא, אמאי לא כתיב זאת קרבן, לך רבא זאת לאתריה. לאו הци, דהא כהנא מעילא קא שרי לאיתאה זוניגא לה לכנסת ישראל, עד דמטי להאי זה, לאיזדויגא בזאת ולקרבא לוון כחדא. ו בגין כה כהנא אשלים קרבנא וקרביב זוניגא, זפאה חולקיהון בעלמא דין ובעלמא דאתה.

רבי חייא ורבי יוסף הו אזי מאושעא לטבריה, אמר רבי חייא, כתיב (תהלים קלט) כי בחר יי' בציון וגוי. זאת מנוחתי וגוי, לומניין קראן להאי חבריא פלהו בכורא, בגין דאייהו (ס"א דציוון אייהו) רחמי. והכא קרא נוקבא קרא ליה.

אמר רבי יוסף, הבי שמייע לי מבונצינא קדישא, (אבל) בשעתא זוניגא איזדווג כחדא, לאחזהה דהא

נוקבא אתכליות ביה בכללא חדא, אתקרוי נוקבא
בשםא (דרכורא), דהא פדין ברכךן דמטרוגניתא אשתקחו,
ולא הווי בה פרישותא כלל. ועל דא למושב לו כתיב.
וכתיב כי בחר יי' בציון, בציון הייקא, בהונא דאית
בגوية דשריא ביה, ולא כתיב לציון. וכלא חד, בין
דקרו להאי בשמא דרכורא, ובין דקרו להאי בשמא
דנוקבא כלל חד ובדרגה חד קיימי.

(פתח רבי יוסי ואמיר), ועל דא כתיב, (תהלים פז) ולציון יאמר איש
ואיש יולד בה. חד לדינה, חד לרחמי. כה מזדווגי
בחדר באזוגא חד, פדין ציון אקרי, ציון וירושלים
אשרטמולע, ואשתכח חד בא בדא תליה.

פתח רבי יוסי ואמיר, כתיב (ויקרא ב) והתקדשותם (דף ל"א ע"ב)
והייתם קדושים. מאן ד מקדש גְּרָמִיה מלרע,
מקדשין ליה מלעילא. מאן ד מסאייב גְּרָמִיה מלרע,
מסאיין ליה מלעילא. מקדשין ליה מלעילא יאות, דהא
קדושה דמאריה שריא עליה, אבל מסאיין ליה מאן
אתר. וαι תימא מלעילא, וכי מסאיותא שריא לעילא.
 אמר רבי חייא, הינו דתגינן, בעובדא דלחתה אתער
עובדא לעילא. אי עובדא דלחתה היא בקדושה,
אתער קדושה לעילא, ואתרי ושריא עליה, ואתקדש
ביה. וαι איה אסתאב לחתה, אתער רוח מסאיותא

לעילא, ואתי ושריא עלייה, ואסתאב בהה. דהה בעובדא תליא מלטה.

דהה לית לך טב וביש, קדושא ומסאותה, דלית לייה עקרה ושרה לעילא. בעובדא דלהתא אתער בעובדא דלעילא, מה דתלי בעובדא, בעובדא אתער לעילא, ואתעביד בעובדא. ומה דתלי במלין, במלין. כ"ד אתגוז במלה, אתער הבי לעילא.

ואי תימא, מלה מה אתער. אלא הבי כתיב, (ישעה נח) ודבר דבר. ההוא דבר, אתער מלה אחרא לעילא, דאקרי דבר. (הושע א) דבר יי' אשר היה. (שמואל א, ג) ודבר יי' היה יקר. (תהלים לג) בדבר יי' שמים נעשו. דהה תנינן, היהיא מלה סלקא, ובקע רקייעון, עד דסלקא (ס"א דאתיני שבא) בדוכתיה, ואתער מה דאתער, אי טב, טב. אי ביש, ביש. ועל דא כתיב, (דברים כג) ונשمرת מכל דבר רע.

ד' מיגין בלולב, ואיבונ שבעה. וαι תימא דז' מיגין איבונ. לאו הבי, אלא ארבעה ניבחו ואיבונ מתפרשין לתלתא אוחרניין. בעובדא דלהוון אתعرو שבעה אחרניין לעילא, לאוטבא עלמא בכמה סטרין.

כנסת ישראל, אף על גב דאייה בכלא, מתברכא מבלהו שית, (ס"א ולאחרכאה מאינון שית) ומבהילא דעמיקה דמובעא, דנגיד ולא פסיק לעלמין מימי

דָנְגֶדָא (ס"א מלנגן) עלייהו, וינקא לבת. דהא בגין דאייה בות לה לעלמא עלאה ותתאה, אתרכא מביאו באתערותא דא. דהא בשעתא דכנסת ישראל אתרכא מביאו, כלחו עלמין אתרכון. על דא סובבים את המזבח כמה (ב"ד ע"ב) דאטמר.

יעוד באתערותא דא, שיתא כלחו מתרכא במיא, לאסתפקא ביה, ואשתאבין כלחו ממבייעא דיבנא (ס"א דימא) (דמיא) (ס"א דנחלא) עמייקא דכלא, לנחתא לעלמא. ובגין כה, בעין כלחו לחין ולא יבשין, לאMSCא ברכאנ לעלמא, בגין דאליגי אלין, כלחו לחין תדירא, וטרפין דלהון משתקחין תדירא, וזמן חדרותא דלהון בהאי זמנא.

וותגין בספרא דרב המונא סבא, דהא ההוא חילא דאתפקדא על אילgin אלין, כל חד וחד מאلين, לא בטיל ברכאנ דחרותא לעילא, אלא בזמנא דא. וחרותא דלהון כלחו לעילא, וחרותא דאליגין אלין לחתה, כלחו בזמנא דא הו. ואתערותא דלהון באינון קדיישי מלפה תלין. וכד ישראル נטלי לון, פלא אתר בזמנא דא, וועלמא מתרכא, (ס"א לכנסת ישראל מתרכא) לאראקה ברכאנ לעלמא.

כתיב (תהלים כט) **קֹול יְיַי עַל הָמִים אֵל הַבָּבּוֹד**, אמר רבי

יוסי, דא אברם. קול יי' בכח: דא יצחק. קול יי' בהדר: דא יעקב. קול יי' שובר ארזים: דא נצח. קול יי' חוצב להבות אש: דא הוד. קול יי' יחיל מדבר: דא צדיק. קול יי' יחולל אילות: דא צדק. וכלהו מתגדי על ימא (מיא) ואתשקין במיא, לגילא. הדא הוא דכתיב, (בראשית ב) נהר יוצא מעדן להשכות את הגן. וכלהו הגי מתעריף ברכאנ לעלמא, מהויא שקיין, דאתשקין כליה.

תא חזי, הגי שבע קלין, תלין במלחה דפומא בשאר יומי שטא, והשתא, לא תלין אלא בעובדא,inan עובדא קא בעינן, ולא מלחה. בגין דבזמנא דא, מברך לכל שטא.

ביום שבייעאה דחג, הוא סיומה דдинא דעלמא, ופטקין נפקין מבוי מלפא, וגבירן מתעריף ומסתימן בהאי יומא, וערבי נחל (טלין) בהו. בעינן לאתערא גבירן למיא. ולסחרא ז' זמגין, לרואה להאי מזבח, ממיא ד יצחק, בגין דאטמלייא מיא האי בירא ד יצחק, ובד הוא אטמלייא, כל עלמא אטברכא במיא. ובהאי יומא גבורות בעינן למיא, ולסימא לון לבתר, דהא (דף ל"ב ע"א) בהאי יומא מסתימי דינא. בגין כך בעינן לבטsha לון באראעא, ולסימא לון דלא משתכח, דהאי יומא אטערותא וסימא הוא. ועל דא אטערותא וסימא הוא דעבדינן בערבי נחל.

אמר רבי חייא וዳי הכי הוא, ושפיר. וערבי בחל, מسطרא דנהל, נפקי גבראן. ובhai יומא מתערוי ומסיני. בהאי יומא כתיב, (בראשית כו) וישב יצחק ויחפור את בארות המים. בארת כתיב חסר. וישב, מהו וישב. אלא יומא קדמה דירחא, שירותא דдинא הוה בכל עלמא, ויצחק קיימא לכורסיה למידן עלמא. בהאי יומא, וישב יצחק לאתערא דינין ולסיני דינין. ויחפור את בארות המים, לארקא גבורן לבגשת ישראל, לאתערא למיא, דהא מיא בגבורה נחתן לעלמא.

ובגין דאלין גבורן, לא נחתין אלא בעיבא, ויוםא בעיבא לא נייחא רוחיהון דקימי עלמא, אלא בגין דעלמא אצטريك להו. מי טעמא. בגין דעלמא בגין אתררי, וכלא בעיא ה כי. בגין כך כללא בעובדא תליא מלטה. ועל דא, פהנא בעובדא ותקונא דאייה עביד למתא, אתערו עלאין ותתאיין לתקונא לוין, ומתקני על ידו.

אמר רבי יוסי הא תנין, הערבה לדמייא לשפונו בהאי יומא, ומאי היא. אמר רבי חייא, אף על גב לדרשא הויא דאתמי, הכי הוא ודא. דהא בהאי יומא בשפונו תליא, בהאי יומא פקיד מלכא למיהב פתקין לסנטירא, ומסתיני דינין, ואסתים לשנא בישא